

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/415/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214207699
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214207699.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s., so sídlom Bratislava, Suché mýto 1, IČO: 36 816 337, zastúpený spoločnosťou: Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Bárdošova 2/A, IČO: 36 866 881, proti odporcom: 1. P. Z., nar. XX.XX.XXXX, 2. A. Z., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom H. T., R. XXX, o zaplatenie 863,49 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12C/279/2014-34 zo dňa 06.10.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcom 1 a 2 sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa prvým odsekom výroku žalobu zamietol. Druhým odsekom výroku rozhodol, že žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vecne argumentoval tým, že v danom prípade, ktorou bol žalovaným poskytnutý úverový rámec - revolvingový úver, ktorý je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný. Čo sa týka neuvedenia RPMN v zmluve, tu súd poukázal na znenie § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z.z.). V úverovej zmluve však absentujú niektoré podmienky, s ktorými zákon o spotrebiteľských úveroch spája právo žalobcu ako dodávateľa požadovať len poskytnutý úver, bez úrokov a bez poplatkov a povinnosť dlžníka ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov, bez úrokov a bez poplatkov. Aj keď nie je možné vyčísliť RPMN, neznamená to, že v zmluve môžu chýbať aj ostatné údaje. Tu potom žalobca nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie - úroky obsiahnuté v zmluve, poplatok za omeškanie, poistenie. V predmetnej zmluve chýbajú náležitosti určené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/ a i/. Pre absenciu týchto náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. § 4 ods. 3 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo mu dodávateľ - právny predchodca žalobcu poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez poplatkov za omeškanie. Žalobca žalovaným v zmysle zmluvy poskytol úver 1.988,76 Eur. Iba túto čiastku sú žalovaní povinní vrátiť žalobcovi. Nárok žalobcu by bol oprávnený iba vo výške kladného rozdielu celkovej sumy žalovanými prečerpaných peňažných prostriedkov a celkovej sumy vrátených splátok. Podľa predložených listín žalovaní na úvere však splatili 3.244,83 Eur, vrátili teda viac, než boli povinní, preto súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaní, ako účastníci v konaní procesne

úspešní, majú nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní si k náhrade žiadne neuplatnili, preto im súd žiadne trovy k náhrade nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod označil dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Odvolateľ poukázal na § 273 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky, v danom prípade boli všeobecné obchodné podmienky vytlačené na druhej strane zmluvy a tvorili jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odporca podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že sa so zmluvou o úvere oboznámil, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodou a vážnou vôľou, pričom zoberal na vedomie, že všeobecné obchodné podmienky a jej prílohy 1 - 4 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Navrhovateľ namieta závery súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), h) a i) ZoSÚ. Ku konečnej splatnosti uviedol, že v danom prípade išlo o revolvingový úver, ktorý je neustále opakovateľný a obnoviteľný, dohodne sa prvé čerpanie finančných prostriedkov z úverového rámca. Možnosť čerpania úveru a jeho výška je ponechaná na vôľu dlžníka a je obmedzená finančným limitom a nie dobou, do ktorej by dlžník musel úver splatiť, preto nemožno vyčíslieť počet splátok úveru, ani dobu splácania úveru, ani konečnú splatnosť úveru, poukazujúc aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/81/2011. Podľa odvolateľa revolvingová zmluva je síce spotrebiteľskou zmluvou, nejedná sa však o spotrebiteľský úver v zmysle § 1 ods. 2 ZoSÚ. V predmetnej zmluve bola obsiahnutá náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) ZoSÚ, keď priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa čl. 5.4 VOP, pričom údaj o RPMN vo výške 29% bol uvedený hneď nad podpisom odporcov a rovnako aj v prílohe č. 4. Pri revolvingových úveroch pritom nie je možné uviesť údaj o RPMN, poukazujúc aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010. Zmluva obsahovala údaj o výške úrokovej sadzby platnej ku dňu podpisu zmluvy vo výške 2,14% mesačne, na prvej strane zmluvy nad podpisom odporcov. Pri revolvingovom úvere nie je možné určiť výšku a počet splátok, a to z dôvodu, že pri prvom čerpaní úveru dlžník nevie, či bude v budúcnosti čerpať ďalšie finančné prostriedky, v akom rozsahu a aká výška splátky, ich počet a termíny budú dojednané. Vo VOP bol uvedený základný modus určenia výšky splátok a práva a povinnosti z toho vyplývajúce.

Odporcovia odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu vo zvyšku zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru považoval za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť, pretože súd prvého stupňa sa vysporiadal

so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre túto časť rozhodnutia a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v prevažnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ uzavrel dňa 24.01.2008 s odporcami zmluvu o revolvingovom úvere v písomnej forme pod č. 70078132. Navrhovaný úverový limit je (z piatich možností) na formuláre zmluvy vyznačený krížikom pri sume 40.000,- Sk (1.327,76 Eur). Na predtlačenom formuláre zmluvy (spísaným hustým a drobným písmom) podpisom potvrdili odporcovia, že boli oboznámení so Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP). Okrem údajov o zmluvných stranách, výške navrhovaného úverového limitu a k tomu uvedenej minimálnej mesačnej splátky 1.599,- Sk žiadne ďalšie údaje o úvere zo zmluvy nevyplývajú. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) nie je vyčíslená, tu odkazuje formulár na VOP čl. 5.4. Podľa tohto článku je RPMN príkladom uvedená na internetovej stránke žalobcu. Listami zo dňa 04.11.2013 oznámil navrhovateľ odporcom s poukazom na čl. 8.4 VOP a na omeškanie so splácaním úveru odstúpenie od zmluvy. Zároveň odporcov vyzval na zaplateniu aktuálneho dlhu 863,49 Eur. Podľa platobnej histórie vystavenej dňa 07.02.2014 odporcovia na úvere prečerpali sumu 1.988,76 Eur a na splátkach vrátili 3.244,83 Eur.

Súd prvého stupňa správne zohľadnil, že v danom prípade sa jednalo o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné jednoznačne uviesť RPMN, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky), nie je to však možné vyčísliť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Na druhej strane však zákon č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere stanovuje, ak nemožno určiť percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6 zákona), musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená v postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Podľa odseku 7, ak veriteľ ponúka spotrebiteľský úver tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2. Odvolací súd mal v danom prípade za to, že tieto podmienky riadne splnené neboli, a preto je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ aj zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, tento je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom a potom vzhľadom na zásadu ochrany spotrebiteľa možno uvažovať o tom, že takto uvedený údaj akoby neexistoval. Aj v tomto vzťahu má súd povinnosť chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, či už z dôvodu informovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomosti o nákladovosti úveru (v časti úroku, ktorý možno považovať za podstatnú, dominantnú zložku celkových nákladov úveru). Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa namiesto požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údaju. Z tohto pohľadu potom konanie navrhovateľa možno charakterizovať ako nekalé a v rozpore s dobrými mravmi. (por. napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/352/2011, ktoré bolo predmetom prieskumu aj Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 4 Cdo 179/2012, v ktorom bolo dovolanie navrhovateľa odmietnuté.

Vzhľadom na to, že pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 4 ods. 3 zák. o spotrebiteľských úveroch postačuje nesplnenie čo i len jednej z uvedených zákonných náležitostí zmluvy o úvere, bolo už ďalej nadbytočným zaoberať sa ostatnými náležitosťami zmluvy o úvere.

Ďalšie odvolacie argumenty navrhovateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu navrhovateľa zaoberajúcu sa ďalšími, podľa súdu prvého stupňa absentujúcimi, podstatnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníkov,

už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

S poukazom na vyššie uvedené, potom prvostupňový súd správne v preskúvanom rozsudku návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa, vrátane správneho závislého výroku o náhrade trov konania, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní boli fakticky plne úspešní odporcovia, v dôsledku čoho im v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale podľa obsahu spisu odporcom v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ale najmä si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, nebola im náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.